

gropen t. v. icke är ristad, kan det vara möjligt, att runan är avsedd att vara en sådan form av **t** som på Kärnbo-stenen, Björkö-stenen och Forsa-ringen **r**, fast kännestrecket sitter väl långt ned. De fyra första runorna äro nämligen uppenbarligen **-ftir** ordet 'efter', varpå följde ack. sg. m. **raif** ett mansnamn. Då i dettas **a** intet kännestreck är synligt t. v. utan blott h. kännestrecket finnes, som är 2 cm långt och slutar 2,5 cm under övre slinglinien, torde även detta vara kortkvisttypens **a** **t**.

Namnet **raif** är sannolikt kortnamn till *Sigrēf* och föreligger måhända ock i *Rewir* i *Maghallum* Södm. SD. ns II, 220 (1409).

Översättning: — efter Rev.

25. Söder Mem, Östra Ny sn, Björkekinds hd.

Pl. VIII. Fig. 2.

Litteratur: B. 906; L. 1113; W. 40; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 55.

I B. 906 och av Peringskiöld uppgives runstenens plats vara »I Södre Mems hage», där ock Broocman säger den stå. W. 40 anmärker: »Denna eller en annan berättar allmogen ligga framför Söder Mems Vestergårds förstugudörr». Vid mitt besök å stället kunde ingen upplysning vinnas om stenen, som av många blivt eftersökt. En 88-årig gubbe från trakten uppgav 1907 för mig, att runstenen stått i ett grustag nära landsvägen t. v. om vägen som går till Öster Mem.

Enligt måtten i B. 906 har runstenen varit 2,22 m lång, 1,91 m bred upptill, efter toppsidan. Då det spetsiga fotstycket varit dolt i jorden, har stenen ovan jord visat en rektangulär yta, efter vars kanter den slutna runslingan löper.

Runorna i B. 906 äro följande:

stupikr × raisti × stain × þonsa × iftir × iarli × burupur × sin ×
 5 10 15 20 25 30 35 40

I **raisti**, **stain** är **s** vänderunan **r**, **o** i **þonsa** är **þ**.

Namnet **stupikr** förekommer dessutom i nom. sing. **stþpinkr** B. 408, L. 206, D. I, 182 Fardabro, Danmarks sn, Vaxala hd, Uppl., och i ack. sing. **stypik** B. 442, L. 128, D. I, 154 Ströja, Börje sn, Ulleråkers hd, Uppl. Namnets första stavelse ingår i sammansättningen **stopbiarn** nom. sing. L. 131, ack. sing. L. 210 och **sthotbiarn** B. 500, L. 242, D. I, 231 och nom. sing. **stopkil** B. 404, L. 210, **stuopkil** B. 456, L. 143, **stupkihl** B. 260, L. 633, D. II, 243, alla i Uppl.

Av dessa ristningar kan man sluta, att namnet haft *y* eller *ø* i första stavelsen, och detta *y*, *ø* har troligen varit kort, varigenom sammanhang vinnes med isl. *stöð* f. 'stöd, stolpe', fsv. *stuþ*, *stodh*, vilket synes rimligare än att det skulle sammanhänga med isl. *stóð* 'hästflock'. Hos Lundgren *Personnamn* saknas dessa namn, men han antar *Stybbe* vara kortnamn av **Stydhbiorn*.

B. 906 **iarli** står sannolikt för **iarla** ack. sing. av det senare rätt vanliga namnet *Iarle, Iærle*; i runinskrifter finnes eljest blott den starka formen *Iarl, Iærl*.

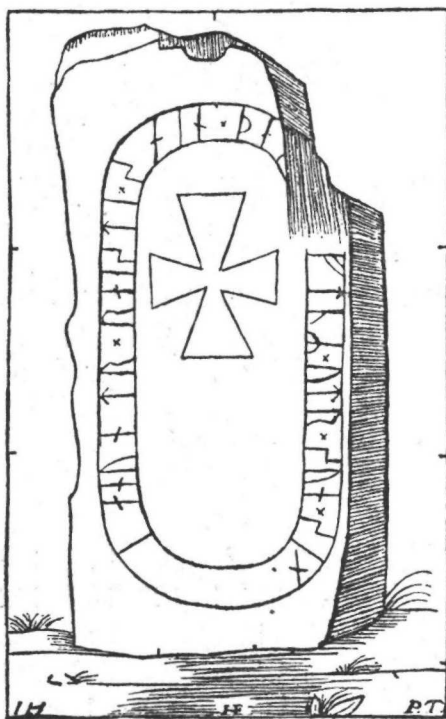
Översättning: Styding reste denna sten efter Jarle sin broder.

26. Öster Skam, Östra Ny sn, Björkekind's hd.

Pl. IX. Fig. 1.

Litteratur: B. 907; L. 1114; W. 41; Peringskiöld, *Mon.* VII; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland* 2, s. 555; P. A. Säve, *Reseber.* 1862, s. 58, teckn.; C. F. Nordenskiöld, *Reseber.* 1871, s. 127, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrogothia sacra*, s. 40, teckn.

Runstenen står i Öster Skams kohage i en backe på norra sidan av vägen från Öster Skam till Skamby. Den lutar nedåt vägen.

B. 907.

Stenen är av röd, kvartsrik granit, mycket skrovlig. Runstenens höjd är 1,66 m, bredden vid foten 85 cm, över korsets centrum 78 cm, nära toppen 60 cm. Slingans bredd är 11—12 cm.

Slingan är i B. 907 med orätt tecknad slutet. På högra sidan slutar hon tydligen i en knorr. Slingans början är däremot otydlig, men har sannolikt haft någon motsvarande avslutning.

Runorna äro synnerligen djupt huggna och tydliga, men intrycket av tydlighet minskas genom stenens gropighet.

I övre högra hörnet är runslingan bortslagen, så att i 'denne' blott de två första runorna finnas och 5 cm av den tredje nedifrån och av 'efter' den första runan saknas.

Runorna äro följande:

× anuntr × raisti × stain × þa[n] — — ftir × utr × sun × sin ×
5 10 15 20 25 30

I **raisti** och **stain** är **s** vänderuna **ʀ**.

Namnet **utr** motsvarar troligen fsv. *Od, Ud*, t. ex. *Odder* SD. ns III, 66 (1416), *Wdder* SD ns I, 643 (1407), det vanliga namnet *Oddr, Uddr*, med nominativformen bibehållen, fast satsen fordrar ack. sing. Ordet *Otr*, som skulle hava *r* även i ack. sing., förekommer blott i Eddan som personnamn.

Översättning: Anund reste denna sten efter Odd (Udd), sin son.